

A close-up portrait of a man with a beard and mustache, smiling. He is wearing a white shirt over a red collared shirt. The background is a blurred metal fence.

MAGAZINE

Editie oktober 2022

**IN GESPREK
MET GOR
KHATCHIKYAN**

**AMBASSADEUR VAN
MENSENKINDEREN**

Zorg en Zending in Albanië,
Armenië en Moldavië

mensenkinderen
♥ voor mensen in nood

Dit magazine is een uitgave van Mensenkinderen. Wilt u voortaan ook een exemplaar ontvangen? Bel dan met het kantoor te Nunspeet (0341) 45 55 59 of stuur een email naar info@mensenkinderen.nl

Doelstelling

Mensenkinderen is een christelijke organisatie die materiële en immateriële hulp verleent aan mensen die lijden onder armoede of vervolging. Daarnaast geven wij voorlichting om groepen en individuen te motiveren zodat deze betrokken raken bij het helpen en dienen van de naaste in nood. Hoewel Mensenkinderen een christelijke organisatie is, verlenen wij hulp ongeacht religie of etnische achtergrond.

Editie

Editie oktober 2022, 19^e jaargang

Contact

Mensenkinderen
Galvaniweg 8c
8071 SC Nunspeet

Telefoon: (0341) 45 55 59
Website: www.mensenkinderen.nl
Email: info@mensenkinderen.nl

IBAN Giro: NL87 INGB 0000 0055 35

Opmaak

Jaco van den Hudding
Mediadvies, Harderwijk

Erkend als ANBI

Mensenkinderen is door de belastingdienst erkend als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). Dit betekent dat uw giften aan Mensenkinderen aftrekbaar zijn van de belasting. Mensenkinderen hoeft geen successie- of schenkingsrecht te betalen over erfenissen en schenkingen die zij ontvangt.

- 3** Verstandelijk beperkt?
- 4** Interview met Gor Kachikyan, ambassadeur van Mensenkinderen
- 8** Schenken met 100% belastingaftrek
- 9** Ouders gezocht
Laat iets goeds na
- 10** Verslag van een indrukwekkend werkbezoek aan Moldavië
- 13** Nieuws
Ruim 2.500 km gefietst voor bijen in Armenië
Jaarverslag 2021
- 14** De acceptgiro verdwijnt per 1 juni 2023
- 15** Groeiende inkomsten door de naaimachine
- 16** Actie: Koe zoekt gezin

Onlangs waren Sajmir en Carla Neziri uit Albanië bij ons op bezoek. Dit bijzondere echtpaar - de van oorsprong Zwitserse Carla is 20 jaar ouder dan Sajmir - heeft hart voor gehandicapten en Mensenkinderen steunt hun werk. Twee jaar voor hun huwelijk in 1997 nam Carla 4 gehandicapte kinderen in huis omdat de ouders gehandicapt waren en niet voor deze kinderen konden zorgen. Carla, en ook Sajmir, sloten deze kinderen in hun hart. Maar in hun hart, leven en huis was nog ruimte voor veel meer kinderen. Nu, anno 2022, hebben ze een dagcentrum waar dagelijks ca. 40 gehandicapte kinderen liefdevol verzorgd en gevoed worden en onderwijs ontvangen.

Gehandicapte kinderen hebben het moeilijk in Albanië omdat er veel onbegrip is en ze niet voor vol worden aangezien. Maar Carla en Sajmir gaan, gedreven door Gods liefde voor mensen, voor hen door het vuur; zij beschouwen deze kinderen als volwaardige medemensen.

Na hun bezoek moest ik denken aan een liefdevolle column die ik in 2016 las in de Gelderlander. De column was van de hand van Annemarie Haverkamp en maakte grote indruk op mij. Zij schreef over haar zoon 'Job', zijn artiestennaam zoals ze zelf zegt. Graag citeer ik hier uit haar column 'Wij-wij':

Job (12) is een bijzondere jongen. "Een hoofd-
doek zet geen kwaad bloed bij hem. Die zal hij
leuk vinden, omdat je eraan kan trekken. Kroes-
haar kriebelt tegen zijn hand en glad haar wil

hij aaien. Racisme is hem vreemd, vooroordelen
kent hij niet. Gaat thuis de bel, dan roept hij
'mama open doen'.

Job is nieuwsgierig en verwelkomt iedereen. Niks
wij-zij. Gezellig wij-wij. Hij vindt mensen leuk
en lief, tot het tegendeel bewezen is. Job zal je
nooit op je verleden pakken, hooguit pakt hij je
hand. Job snapt niet wat een homo is, laat staan
wat hetero betekent. Hij maakt evenmin onder-
scheid tussen dik, dun, rijk, arm, Tokkie of elite.
Job kijkt op niemand neer - vanuit zijn rolstoel
kijkt hij altijd omhoog. Aan zijn hemel staat de
zon of het regent. Jobt zegt sorry als hij je pijn
heeft gedaan. Dankjewel als je hem helpt. En
toont belangstelling door te vragen 'hoe is het
met jou'? Kijkt hij voetbal op televisie, dan juicht
hij bij ieder doelpunt, ongeacht de clubkleuren.

Job is kampioen in het delen van blijdschap. Het
veld op stormen zou hij niet kunnen - vanwege
die rolstoel. Spelers van de tegenpartij slaan al
helemaal niet; hij heeft een lage spierspanning.
Het is dat krakkemikkige lijf, waardoor hij bijna
niks kan.

Job moet altijd wachten. Op eten, op gezelschap,
op de taxi, op een nieuwe rolstoel, op iemand die
zijn luier verschoont. Toch voelt hij zich nooit tekort
gedaan. Zal nimmer klagen. Wijst niet verongelukkig
naar mensen die het beter hebben en is onbekend met
begrippen als jaloezie, misgunnen en kwaadspreken.
Liever zingt hij een liedje. Job geeft geen anderen
de schuld en wenst niemand dood op sociale media.
En dan noemen we hem verstandelijk beperkt..."

Job is in november 2021 overleden op 17-jarige
leeftijd.

Gelukkig zijn er mensen als Annemarie, Carla en
Sajmir die, al dan niet gedreven door hun geloof,
gehandicapte kinderen zien als volwaardige mensen
en hen met alle liefde en respect behandelen. Wie dat
doet, die ontdekt dat wij veel van deze bijzondere
door God gegeven medemensenkinderen kunnen leren.

Ds. Egbert van Beesten

Vlnr:
Egbert van Beesten,
Gor Khatchikyan,
Bram Helder en
René Hansma

IN GESPREK MET GOR KHATCHIKYAN

Tijdens de oorlog in Nagorno-Karabach in het najaar van 2020, kwam Mensenkinderen in contact met Gor Katchikyan. Als arts was hij op zoek naar financiële steun om vanuit Nederland medische hulpmiddelen te kunnen sturen naar Armenië om zodoende de vele oorlogsslachtoffers uit Nagorno-Karabach te helpen. Mensenkinderen kon € 100.000,- geven, waarvoor o.a. een ambulance en operatiebenodigheden zijn aangeschaft. Sindsdien hielden vertegenwoordigers van Mensenkinderen regelmatig contact met Gor. Zo ontstond als vanzelf het idee om Gor te vragen ambassadeur van Mensenkinderen te worden. Zo geschiedde.

Om de donateurs kennis te laten maken met de kersverse ambassadeur, hadden wij -bestuurslid Bram Helder en de medewerkers René Hansma en ds. Egbert van Beesten - op 15 juli jl. een interview met spoedeisende hulp arts en voorganger Gor Katchikyan. Buiten in de warme zomerzon en onder het genot van een kop koffie hadden we een openhartig gesprek met Gor.

8 jaren in asielzoekerscentra

Gor is op 12-jarige leeftijd met zijn ouders vanuit Armenië naar Nederland gekomen. Hij heeft maar liefst 8 jaren in verschillende asielzoekerscentra gewoond. Deze puberjaren in een voor hem vreemd land hebben Gor erg gevormd. “En achteraf eigenlijk best positief. Want ik heb leren vechten voor mijn dromen; ik heb God leren vertrouwen in onmogelijke situaties. En ik heb gezien dat je door inzet, gebed en ergens voor te gaan, dat je in dit land dan ook wel de kansen krijgt om ergens te komen.” In zijn boek ‘Gelukzoeker’ (2015) heeft Gor zijn vluchtverhaal beschreven. Het zeer leeswaardige boek geeft een eerlijk inblik in het leven van vluchtelingen.

Spoedeisende hulp arts

Gor vertelt dat hij als kind al dokter wilde worden. ‘Maar toen ik wat verder was met de studie, dacht ik, ik wil in

een heel dynamische omgeving werken, waar ik korte contactmomenten heb. En dan kom je uit bij de spoedeisende hulp. Dat acute sprak me altijd aan, want ik vind het niet zo leuk om met een agenda te werken. Ik probeer mijn leven ook heel spontaan in te richten. En als ik naar mijn werk ga, weet ik ook niet wat de dag brengt. Het kan rustig zijn en het kan ineens ook heel druk zijn. Mensen komen met iets heel kleins maar er overlijden ook mensen. Het hele leven komt zagezegd voorbij op de spoedeisende hulp.

In 2013 heb ik mijn artsdiploma gekregen en in 2020 ben ik begonnen als volwaardig spoedeisende hulp arts. Ik doe het met ontzettend veel plezier; elke dag is anders.'

Als we Gor vragen wat zijn passie is als arts antwoordt hij: 'Enerzijds vind ik het enorm mooi om bepaalde medische technische handelingen goed uit te voeren. Daar ben ik goed in, al zeg ik het zelf. En ik durf ook veel; ik ga ook ver en vecht voor mijn patiënt. Ik gooi niet snel de handdoek in de ring en probeer altijd een oplossing te vinden. En het is een sport en ook heel cool om met je team iets voor elkaar te krijgen.

“Je komt heel dicht in iemands leven, ongepland.”

Anderzijds hou ik ook van het contact met de patiënt. Je komt heel dicht in iemands leven, ongepland. Iemand vertrekt op de racefiets naar zijn werk, niet wetende dat hij op te spoed eindigt met ernstig letsel. Ik kom dan als arts zo ineens iemands leven binnen. Daar ontstaan vaak mooie gesprekken en kan ik echt iets voor iemand betekenen.

Passie voor Jezus

Velen kennen Gor van de t.v. onder andere als spreker voor jongeren in het programma BEAM. Op 11 juni jl. heeft hij gesproken op de EO-Jongerendag in Rotterdam Ahoy. Iedereen weet dat Gor een enorme passie voor Jezus heeft. We vragen hem hoe die passie is ontstaan.

Gor vertelt dat hij, zoals de overgrote meerderheid van de Armenen van huis uit orthodox was, maar hij had niks met de kerk en weinig met geloof. "Ik heb natuurlijk wel gedacht dat er een god moet zijn; en ik kan me ook nog herinneren dat, zonder dat ik Jezus echt kende, ik wel aan het bidden was. Je richt je toch

tot een macht die boven je is en je hoopt dat daar iemand is die je hoort. (...) Maar hier in Nederland - in een gemeente op Texel - kwam pas echt het besef dat God bestaat en leerde ik Hem echt kennen.”

Die relatie met God bepaalt zijn hele leven en ook hoe hij bijvoorbeeld tegen het lijden aankijkt. “Ook ik vraag soms ook wel eens: Waarom Here God? Maar ik geef God niet de schuld voor het lijden van mensen. Sommigen mensen geven God de schuld voor de dingen die wij hier op aarde elkaar aandoen. Je kunt wel zeggen: Here God waarom grijpt u niet in?”

God heeft in dit verband heel veel geleerd van de verhalen van Jezus over de storm op het meer. Dit verhaal komt twee keer in Mattheus voor. In het ene verhaal maken de discipelen Jezus wakker en stilt hij vervolgens de storm. In het andere verhaal zien ze tijdens de storm Jezus over het water lopen en vervolgens wil Petrus tijdens de storm over het water naar Jezus toelopen. Daar leren we als leerlingen van Jezus een volgende stap. “Ik heb in het begin heel vaak gebeden van: Heer, als u het bent laat dan de storm gaan liggen in mijn leven.

“...niet kijken naar hoe sterk de wind is, maar kijken naar hoe sterk Jezus is.”

Maar God heeft mij geleerd om in de storm mijn plek te nemen en proberen het verschil te maken. Ook in de coronacrisis bijvoorbeeld. Ja, natuurlijk was er in het begin paniek bij ons in de zorg. En het liefst zou ik willen dat God met een knip van zijn vingers alles zou veranderen.

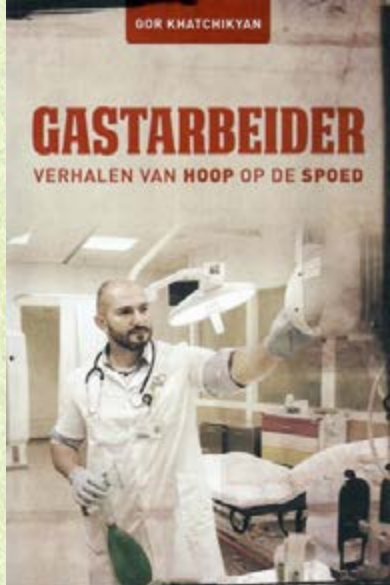
Maar het was alsof God toen sprak en zei: Ik wil dat je in de storm boven jezelf uitgetild wordt en daar het verschil gaat maken. Zo probeer ik het leven te leven, ondanks het lijden. Omdat het lijden niet altijd veranderd, is het onze taak en roeping om in de storm proberen boven de winden uit te stijgen; en dan niet kijken naar hoe sterk de wind is, maar kijken naar hoe sterk Jezus is.”

Beeld van Mensenkinderen

In 2020 heeft Gor Mensenkinderen leren kennen. We zijn benieuwd wat zijn beeld is van Mensenkinderen. “Mijn beeld is, dat Mensenkinderen vooral heel trouw is. Daarmee bedoel ik dat jullie al jarenlang structureel een plek in nemen. Ik ken ook initiatieven van mensen die kortdurend iets doen, maar jullie zijn loyaal en een heel trouwe club die zich langdurig ergens in vastbijt om tot resultaat te komen en impact te hebben. Dat is de kracht en ook het karakter van Mensenkinderen. Jullie doen prachtig werk en zijn echt een no nonsens organisatie; mooi om te zien. Jullie hebben jarenlang je dienst bewezen en zijn een betrouwbare partner voor de mensen in de landen waar jullie hulp bieden. Dat is ook belangrijk, dat de mensen daar weten wat ze aan jullie hebben.”

Meer tijd voor Jezus

Het leven als spoedeisende hulp arts is hectisch en neemt veel tijd in beslag in het leven Gor. Hij is een gepassioneerde arts, maar daarnaast heeft hij ook een enorm passie voor Jezus. Daar wil hij graag meer tijd aan besteden. Jarenlang heeft hij 60 tot 70 uur per week gewerkt. Daarom heeft Gor besloten om minder uren als arts te gaan werken. Hij gaat werken op basis van een nulurencontract. In de praktijk betekent dat, ‘dat ik de ene week 3 dagen werk en de andere week 5 dagen en soms 1 dag in de week. Daarnaast kan ik als zelfstandige ook nog in andere ziekenhuizen werken. Ik heb nu meer opties en ben flexibeler. Ik ben nu ook bezig met een nieuw boek en ik spreek heel veel - dat wil ik ook nog meer gaan doen. En ook geef ik les; ik ben betrokken bij groeicursussen en een bijbelschool. Dat zijn allemaal dingen die ik graag doe.”

Aan het eind van het gesprek bedanken we deze enthousiaste Nederlands-Armeense arts, schrijver, spreker en christen voor het interview en voor het feit dat hij zich als ambassadeur voor Mensenkinderen wil inzetten.

Boeken van Gor Khatchikyan

Gor is een begenadigd schrijver en heeft inmiddels vier boeken geschreven.

GELUKZOEKER (2015)

Van generaal pardon tot Premier gezocht

GASTARBEIDER (2019)

Verhalen van HOOP op de SPOED

GENEES DE ZIEKEN (2019) -

Q & A over genezing met de arts en de prediker (samen geschreven met Martin Koornstra).

DE CORONACRISIS (2020)

Verhalen van de frontlinie

SCHENKEN MET 100% BELASTINGAFTREK

U kunt het werk van Mensenkinderen steunen met een donatie en de fiscus een handje laten meehelpen. Want met een periodieke schenking zijn donaties – groot en klein – fiscaal volledig aftrekbaar!

Als u uw donatie aan Mensenkinderen voor minimaal vijf jaar vastlegt als Periodieke Schenking, dan kunt u de volledige gift aftrekken van de belasting. U krijgt dan een deel van het geschonken bedrag terug van de Belastingdienst. Het is een slimme manier van schenken waarmee u uw gift vergroot terwijl het u uiteindelijk niets meer kost dan voorheen.

Steeds meer donateurs ontdekken de voordelen van Periodiek Schenken. Het enige dat nodig is, is het invullen van het document *Overeenkomst periodieke gift in geld en eventueel het formulier Betalingsvolmacht periodieke gift in geld*.

U hoeft slechts aan drie voorwaarden te voldoen om uw gift volledig af te mogen trekken van de belasting:

1 Uw gift moet vastgelegd worden door het invullen en tekenen van het formulier.

2 U doneert het bedrag minimaal 5 jaren achter elkaar.

3 Het bedrag is elk jaar even hoog.

Als u aan deze drie voorwaarden voldoet mag u uw gift 100% aftrekken van de belasting en geldt er dus zowel géén drempelbedrag alsook géén maximum giftbedrag.

Kijk op: www.mensenkinderen.nl/periodiekschenken. Daar kunt u ook de benodigde formulieren invullen en downloaden.

Hiernaast ziet u in een schematisch overzicht weergegeven hoe het principe werkt.

Voor Levon (4 jaar) en nog tientallen andere kinderen uit Armenië zoeken we Sponsorouders

Voor slechts 20 euro per maand geeft u deze kinderen een betere toekomst. Door de maandelijkse steun helpt u niet alleen het kind, maar ook de ouders die zich grote zorgen maken over hoe ze rond moeten komen. Een klein bedrag maakt een wereld van verschil! Kijk voor meer informatie op www.mensenkinderen.nl/help-mee/kindsponsoring of vraag een informatiepakket aan via ons kantoor in Nunspeet.

LAAT IETS GOEDS NA

Geven aan een goed doel is voor veel mensen een vast en belangrijk onderdeel van het leven. Het hoort erbij: iets van de ontvangen rijkdom doorgeven aan mensen of kinderen in nood of andere doeleinden.

Het is minder 'gewoon' dat ook ná dit leven geschonken kan worden aan goede doelen. Veel mensen denken liever niet na over een testament of legaat; het is een lastig bespreekbaar onderwerp. Het gaat immers over het einde van dit leven en over (persoonlijke) financiële zaken.

Mensenkinderen heeft daarom een gratis map samengesteld met daarin uitgebreide

informatie over mogelijkheden om te geven ná dit leven. We hopen u hiermee een richtlijn te bieden voor uw gedachten en gesprekken over uw nalatenschap. Zodat u uw aardse bezittingen kunt bestemmen voor zaken die dicht bij uw hart liggen. Tevens bevat de map een zgn. persoonlijk memorandum - een handig naslagwerk voor uw nabestaanden wanneer u bent overleden.

U kunt de map aanvragen door de onderstaande bon in te sturen naar: **Mensenkinderen, t.a.v. Ds. Egbert van Beesten, Antwoordnummer 509, 8070 VB Nunspeet** (postzegel niet nodig). U kunt ook mailen naar: info@mensenkinderen.nl

Ja, ik wil graag de map ontvangen met daarin uitgebreide informatie over nalaten aan Mensenkinderen en het Persoonlijk Memorandum.

Voorletters en naam: _____

Straat en huisnummer: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Telefoonnummer _____ E-mailadres _____

Samen met mijn collega's Egbert van Beesten, Bram van Dijke en bestuurslid Corneliëke Wentzel waren wij in juni op werkbezoek in Moldavië. Dit was mijn eerste bezoek aan dit land en ik was zeer benieuwd wat ons allemaal te wachten stond. Sinds begin dit jaar ben ik werkzaam voor Mensenkinderen en heb al veel contact met de partners aldaar gehad, maar ik heb ze nog niet live gesproken en ook nog niet de hulp gezien die zij bieden aan de mensen in nood.

Het doel van deze reis was om diverse lopende en nieuwe projecten te bezoeken en vooral de situatie te zien en bespreken m.b.t. de Oekraïners die hier na het uitbreken van de oorlog naartoe zijn gevlucht. Moldavië grenst in het zuiden aan Oekraïne en er zijn naar

schatting 500.000 vluchtelingen deze grens gepasseerd en ca 100.000 zijn in Moldavië gebleven.

In dit land, wat qua oppervlakte iets kleiner dan Nederland en er wonen ongeveer 2,5 miljoen mensen. Een simpele rekensom laat je al zien dat dit armste land van Europa naar verhouding de meeste Oekraïners opvangt. De eerste hulp na het uitbreken van de oorlog kwam snel op gang maar wat ons zorgen baart is de vraag hoelang dit nog gaat duren? En wat is er dan allemaal nodig om de vele vluchtelingen te ondersteunen?

Gedurende deze dagen was ik diep onder de indruk van wat onze partners

daar doen voor de mensen in nood. Ze vinden dat ze in deze noodsituatie de handen en voeten van Jezus mogen zijn. Samen bouwen in Gods Koninkrijk. De volgende impressies wil ik graag met u delen.

Dagcentrums voor kinderen

Ons eerste bezoek was aan het dagcentrum voor kinderen in Cobilea wat ligt in het Noorden bij Soroca. Dit is een project van Operatie Mobilisatie (OM) dat enkele jaren geleden gestart is en valt in het kader van "evangelizing the most remote areas", er wordt een afgelegen dorp uitgekozen om daar te evangeliseren en indien mogelijk een kerk te stichten. Met steun van een kerk in Nederland en andere donateurs is hier een huis aangeschaft en volledig verbouwd. Ernaast ligt een speeltuin. Kinderen kunnen daar na schooltijd heen (er is in dit dorp verder weinig voor deze kinderen), daar krijgen ze ondersteuning bij huiswerk, ze kunnen spelen en krijgen een warme maaltijd. Mensenkinderen zorgt voor de maaltijden. De (kleine) kerk wordt nog regelmatig bezocht door mensen van OM en waar nodig hulp geboden. De lokale voorganger is erg blij met de steun.

Zo heeft OM vele dagcentra door heel Moldavië. Een liefdevolle en veilige

plek voor kinderen waar ze naartoe kunnen gaan en waar voor hun wordt gezorgd. Kinderen worden vaak de straat opgestuurd door ouders die erg arm zijn en ook drankproblemen hebben. Moeders helpen hier op vrijwillige basis. Ze zijn allemaal tot geloof gekomen en vertellen hier ook openharig over.

Indringende verhalen

Zomaar tijdens een bezoek hoorden we een Indrukwekkend verhaal en getuigenis van een Oekraïense vrouw die gevlucht is uit Nicolai vanwege de talloze bombardementen en hier in de kinderopvang tot geloof is gekomen. Bij een andere kinderdagcentrum hoorden we het verhaal van van Galina die een pleegdochter —die al jarenlang bij haar woont die ze als haar eigen dochter beschouwt - weer terug moest geven aan de vader die uit de gevangenis was vrijgelaten en zwaar alcoholist is. Wat een pijn en verdriet, zowel voor Maria als haar pleegdochter. Maria heeft veel pleegkinderen waar ze voor zorgt; ze zijn haar allemaal even lief en dierbaar - en die liefde is wederzijds; dat merk je aan hoe de kinderen met haar omgaan.

Warehouse voedselpakketten

Vanwege de hulp aan de Oekraïners hebben wij samen met onze partner OM een magazijn gehuurd waar voedselpakketten worden samengesteld en van waaruit ze worden verstuurd naar diverse dagcentrums en kerken. OM heeft in samenwerking met Mensenkinderen al een grote voorraad voedsel ingekocht omdat de prijzen nog relatief laag waren; maar de prijzen stijgen met de dag! Toen we meehielpen om deze pakketten samen te stellen, besefte ik dat er grote hoeveelheden voedsel nodig zijn voor al deze mensen. Ook komt de grote

vraag naar boven hoelang gaat dit nog duren en wat is er financieel nog nodig om langere tijd hulp te kunnen bieden? Het is goed om hier met elkaar over te discussiëren en plannen te maken voor de nabije toekomst.

Dag voor het kind

Op 1 juni is het in Moldavië de dag voor het kind. In elk dorp is er dan feest en worden er vele activiteiten gedaan met de kinderen. Hier waren wij getuige van bij de lokale kerk in de plaats Ialoveni. Wat een feest voor de kinderen en wat een prachtige gemeente. Hier werd ook gedacht aan de Oekraïense vluchtelingen. Zij konden bij de kerk tal van producten halen (kleding, hygiënische middelen; maandverband etc.) en voor ieder gezin een voedselpakket. Echt Gods liefde in de praktijk!

Grensovergang Moldavië / Oekraïne

We gingen naar het zuiden, naar Palanca de grensovergang dichtbij Odessa. Op de heenreis de auto volgepakt met voedsel. Ook broden van de bakker. Hier moet wel voor worden betaald natuurlijk maar de plaatselijke bevolking knijpt ook af en toe een oog dicht als er moet worden afgerekend. Opnieuw merken we dat dit armste volk van Europa ontzettend veel doet voor de Oekraïners.

Bij de grens - aan Oekraïense zijde - staat een grote open tent van OM

waar de vluchtelingen eerst doorheen komen als ze de grens gaan passeren. Ze worden door OM en enkele andere organisaties opgevangen met voedsel en informatie. Vrouwen worden ernstig gewaarschuwd voor mannen met verkeerde bedoelingen. Ineens staan de vluchtelingen voor verschillende vragen: Verder gaan of in Moldavië blijven? Waar krijgen we onderdak en waar is vervoer? De stroom vluchtelingen is minder dan in het begin maar toch komen ze nog steeds elke dag. En niemand weet wat er nog staat te gebeuren..

Het ontroerde mij toen ik zag hoe een man zijn vrouw en kleine kinderen huilend in de armen sloot; hij

had ze sinds februari niet meer gezien. Hartverscheurend was het ook om te zien hoe een man afscheid nam van zijn vrouw. Zij ging op zoek naar veiligheid in Moldavië en zelf ging hij terug naar het front.

Wanneer we na enkele uren vanaf de grens weer terugrijden naar Tirana, en kort na ons vertrek ook nog even de tentenkampen zien, is ieder in zijn eigen gedachten verzonken. Het is lange tijd stil in de auto.

Bezoek aan Stefanie en Spiridon

In Lozova bezochten wij de Nederlandse zending Stefanie en haar Moldavische man Spiridon. Hij is dominee

en samen runnen ze een kleine lokale kerk en gemeenschap die met steun van Mensenkinderen is gebouwd. Hier bivakkeert ook een Oekraïens gezin. Samen hebben wij maaltijden - vanuit de gaarkeuken - uitgedeeld aan oudere mensen. Wat een liefde en passie hebben deze 2 mensen voor hun naaste. De ouderen mensen hebben niet genoeg pensioen om rond te komen en zijn zeer dankbaar voor deze warme maaltijd die ze 3 keer per week gratis krijgen. Ook zijn wij naar het dorp Vornicieni gereden waar Stefanie en Spiridon aan hun tweede kerkstichting zijn begonnen. De bovenverdieping wordt op dit moment verbouwd voor opvang van meer vluchtelingen. We hoefden er niet lang over na te denken toen ze enkele weken geleden om financiële steun hadden gevraagd. Wij geven geld, maar zij steken elke dag opnieuw de handen uit de mouwen voor de vele vluchtelingen. Wij waren heel nieuwgierig wat er in korte tijd gerealiseerd was en waren diep onder de indruk.

De moeite waard

Na een reis met vele indrukken, reisden we weer terug naar Nederland. Moldavië is een prachtig land met vele prachtige mensen en staat nog voor grote uitdagingen. Maar vinden het meer dan de moeite waard om ons in te zetten voor de vele mensen die in dit land in grote nood verkeren.

René Hansma

Ruim 2.500 km gefietst voor bijen in Armenië

Hans Diederix uit Ede is op 24 juni jl. op zijn volgepakte fiets vertrokken naar Italië. 26 dagen later en 2.598 km verder arriveerde hij op zijn bestemming: Trento.

Het bereiken van Trento was niet het enige doel waarvoor hij zich elke dag in het zweet fietste; het andere doel was een zo groot mogelijk bedrag bij elkaar fietsen middels donaties en sponsors voor een bijenproject van Mensenkinderen. En ook dat doel is behaald. Aan het eind van zijn tocht stond de teller op € 4.476,22. Een fantastisch bedrag! Hiervan worden aan arme gezinnen in Armenië bijenkasten gegeven en ook bijbehorende hulpmiddelen (imkerpakken, berokers etc.) waardoor deze gezinnen werk en inkomsten hebben.

Hans bedankt voor deze hartverwarmende actie!

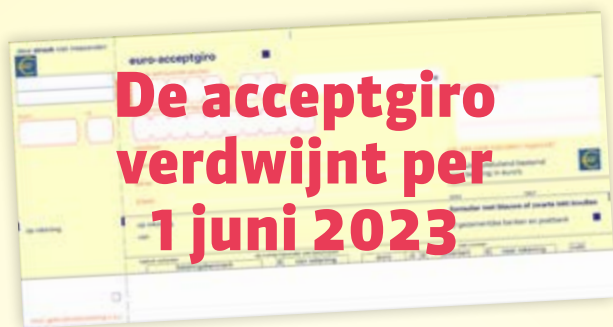
Jaarverslag 2021

Het jaarverslag 2021 van Mensenkinderen is gereed. Het is opnieuw een heel bijzonder en gezegend jaar geweest voor Mensenkinderen. Ds. Piet Rozeboom, voorzitter van het bestuur, maakt in het voorwoord duidelijk hoe belangrijk u, de donateur, voor ons bent, maar ook hoe belangrijk de mensen zijn die hulp ontvangen:

“Namens u en jou, die doneren en bidden met en voor en aan ons, komen wij veel belangrijke mensen tegen in onze donorlanden. Veel status hebben ze in de regel niet, hun huis valt uit de toon bij wat wij ons bij een huis voorstellen. We bieden bijvoorbeeld een pakket groente, in de vorm van zaad, ja ze moeten zelf aan het werk. Onze liefde geven we er gratis bij en ook ons gebed. Er zijn ook heel wat belangrijke mensen die op de dagopvang een kant en klare maaltijd krijgen. Onze partners die uitdelen bidden en zegenen daarbij. Gerechten waarbij de liefde is meegekookt. En dan de projecten waar warmte in wordt doorgegeven: hout of briketten – waarbij we inmiddels blij zijn met de milieuvriendelijke variant van Olifantsgras. U raadt het al: aan die warmte wordt ook liefde meegegeven. Ik kan nog meer voorbeelden geven, allemaal inclusief liefde. Want al die mensenkinderen aan wie wij kunnen geven en in wie wij kunnen investeren, dankzij uw hartverwarmende giften, zijn echt heel belangrijk voor God, hun en onze Schepper.”

U kunt het jaarverslag via onze website bekijken en/of downloaden.

Met ingang van 1 juni 2023 verdwijnt de voor velen vertrouwde acceptgiro. Vanaf die datum is betalen of doneren met een acceptgiro niet meer mogelijk. Na 1 juni 2023 ontvangt u dan ook geen acceptgiro's meer van Mensenkinderen. Om te doneren zijn er verschillende alternatieven. We zetten ze hieronder op een rij.

Optie 1 Internetbankieren

Op elke mailing die u van Mensenkinderen ontvangt, vindt u een betaalkenmerk. Wanneer u een donatie wilt overmaken, gaat u op internet naar uw eigen bank en maakt via internetbankieren uw gift over waarbij u het unieke betaalkenmerk vermeldt.

Optie 2 QR-code

Op elke mailing die u van Mensenkinderen ontvangt, vindt u ook een QR-code. Wanneer u de QR-code met uw mobiele telefoon scant, komt u op de doneerpagina van Mensenkinderen, waar u gemakkelijk en snel kunt doneren.

Optie 3 Machtigingskaart

Bij elke mailing die u van Mensenkinderen ontvangt, voegen wij een machtigingskaart en een retourenvelop. Met behulp van deze kaart kunt u Mensenkinderen machtigen om op een veilige wijze een bedrag van uw rekening af te mogen schrijven. U kunt zelf aangeven of het bedrag eenmalig afgeschreven mag worden, of dat het elke maand, elk kwartaal, elk half jaar of elk jaar afge-

schreven mag worden. Het terugsturen van de machtigingskaart is gratis; daarvoor kunt u de bijgevoegde envelop gebruiken.

Optie 4 Periodieke gift

U kunt er ook voor kiezen om minimaal vijf jaar lang te doneren aan Mensenkinderen middels een zgn. Periodieke Gift in Geld. U heeft hiermee 100 procent belastingvoordeel, omdat u de volledige gift mag aftrekken van de belasting. Via de website van Mensenkinderen kunt het formulier Periodieke Gift in Geld downloaden; maar als u belt met ons kantoor in Nunspeet (0341 45 55 59) kunnen wij u het ook toesturen.

Op pag. 8 van dit Magazine vindt u meer informatie over deze vorm doneren.

HARTELIJK DANK VOOR UW STEUN!

GROEIENDE INKOMSTEN DOOR DE NAAIMACHINE

Tatevik Soghoian is één van de meer dan 100 vrouwen die in Armenië een naaimachine ontvingen. Tatevik veranderde een hoek van haar huis in een klein naaiatelier. Naast beddengoed en tafelkleden, maakt ze ook kleine souvenirs, verschillende accessoires, die ze kan verkopen aan toeristen die haar dorp bezoeken.

Door de naaimachine heeft Tatevik mogelijkheden gekregen om geld te verdienen voor haar gezin. Ze krijgt steeds meer aanvragen en haar inkomsten groeien.

KOE ZOEKT GEZIN

In Moldavië willen we arme gezinnen die een stukje land hebben helpen om in hun eigen onderhoud te voorzien door ze een drachtige koe te geven. Van de melk die de koe na de geboorte van het kalf geeft kunnen ze boter, yoghurt, karnemelk en kaas maken en op de lokale markt verkopen.

Een koe kopen is voor deze gezinnen onmogelijk. Maar als ze eenmaal één koe hebben, dan kunnen ze langzamerhand hun eigen veestapel opbouwen.

Bied daarom een arm gezin de kans op een betere toekomst en doneer voor een koe.

Een drachtige koe kost 775 euro.

Wellicht is dit een mooi (spaar)project voor uw school of kerk.

**Maak uw gift over naar
NL87 INGB 0000 0055 35
O.v.v. Koe zoekt gezin
T.n.v. Mensenkinderen In**